

O třech prasátkách

Žili byli tři bráškové, růžová prasátka. Byli to veselí chlapíci. Ze všeho nejradši si hráli na , poskakovali a radovali se. Když ale zafoukal studený , prasátka si řekla:

Už se blíží   a s ní by mohl přijít i hladový . Měli bychom si postavit domeček. Pěkný, pevný, aby nás před   i   ochránil.

Prvnímu prasátku se do stavění moc nechtělo.

Postavit takový domeček vyžaduje spoustu práce a námahy. Udělám ho z . Budu ho mít natošup a ještě mi zbyde plno času na zábavu, rozhodlo se.

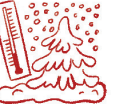
Druhé prasátko se zamyslelo:

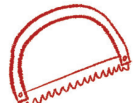
Domeček z   nic nevydrží. Postavím si ho z . Za pár dnů bude hotový a ještě si užiju poslední slunečné dny.

Třetí prasátko zavrtělo hlavou:

Kdepak, nebudou to ani , ani . Už to mám!

Postavím si domeček z . Bude v něm teplo a bezpečno.

Na takový domeček budou   i   krátcí.

Prasátka si připravila , ,   i   a pustila se do práce.

Domeček z   se objevil na poli dřív, než na nebi zapadlo . První prasátko si domek zálibně prohlíželo a svým bráškům se vysmívalo:

Trumberové, kdybyste stavěli jako já, už jste si mohli se mnou hrát!

Když se   zbarvily všemi barvami, vyrostl kousek od   domeček ze . Druhé prasátko si ho zálibně prohlíželo, pak se přidalo k prvnímu posměváčkovi a rozpustile pokřikovalo na posledního brášku:

Trumbero, kdybys stavěl z , už sis mohl s námi hrát!

Třetí prasátko si ale z křiklounů nic nedělalo, od práce se nedalo rušit a vesele jim odpovídalo:

Na hraní bude ještě spousta času. Můj domeček z

NO NAZDAR!

OUVEJ!

BĚDA!

JÁ KOBLÍŽEK,
KOBLÍŽEK

MÉ ZLATÉ
PAROHY...

